

Competitie spelen of toch nog liever één jaartje wachten? (deel 2/3)

Stel je voor dat je dusdanig beheerst wordt door je **prestaties**.

Elke keer ben je gespannen, tijdens de wedstrijd wordt je emotioneel behoorlijk uitgedaagd. Na afloop wordt je opnieuw geconfronteerd met **interne onrust** ongeacht het resultaat.

Je mag gerust stellen dat dit **slopend proces** uiteindelijk zal leiden tot het stoppen van wedstrijd spelen of nog erger het opgeven van tennissen!

Succesbeleving is én blijft de grootste motivator, laten we dan succes herdefiniëren zodat het ons **niet belemmert of beperkt** in onze ontwikkeling en het **spelen van het spel op zich** weer de plaats geeft die het verdient!

Succes= een stap dichterbij het vooropgestelde doel komen!

Het komt er dus op aan om **heldere en haalbare vaardigheidsdoelen** voor ogen te hebben en zich ook enkel daarop te concentreren. Doe je dit met **alle vermogens** in je bezit op dat moment, dan heb je **gewonnen** ongeacht het resultaat!

Competitie is enkel een **middel** om je doelen te bereiken!

Deze doelen zijn **KT- doelen** die passen in het kader van je **LT- doelen**.

Als je competitie in deze context plaatst, in een **breder perspectief** dan zal je **spelvreugde** er zelden onder lijden!

Deze '**brede kijk**' is essentieel voor alle beginners (volwassenen én jeugd) willen ze het spelletje op een correcte en plezierige manier blijven beleven.

[Voor opmerkingen of commentaar klik hier!](#)